

Eksplosjonsulykken 20. april 1944 i Bergen

Jeg, Odny, var 15 år gammel våren 1944 da "Voorbode" eksploderte ved Festningskaien. Min mor, jeg og mine 4 søsken bodde i Strandgaten 25, Murhjørnet. Så vi var ikke så langt fra eksplosjonsstedet.

Om morgenen 20. april våknet vi av et fryktelig smell, hele leiligheten ristet, glass og møbler ristet, klokken falt ned fra veggen, og det var bare kaos rundt omkring, med vrengte dører og vegger som ville komme over oss. Det var et under at vi ikke ble særlig skadet, den eneste av oss, min eldste bror, ble litt kuttet opp i ansiktet og blødde en del. Vi trodde vi var blitt bombet. Det var forferdelig. Leieboeren vår var på badet – og fikk en forvridd badedør over seg. Hele leiligheten var rasert, vi tråkket i glassbiter. Vi måtte komme oss ut.

Vi kom oss ned fra 3.etg og ned på gaten. Der var det masse folk – kaos, folk blødde og holdt seg for ansiktet. Alt omkring var rasert. Jeg husker oppslaget om dødsstraff for tyveri/plyndring kom opp veldig raskt – blant annet på Berstadhuset rett over gaten. På mange hus var vegger, vinduer og dører borte, slik at man kunne gå rett inn i butikker – og kontorlokaler så vel som hjem.

Oppslag om forseelser som kunne medføre dødsstraff. BBA-0454, E:2.

Vi fikk raskt beskjed om å samles ved Konsertpaleet. Der var det opprettet suppestasjon, hvor der var masse folk som kom fra forskjellige steder fra sentrum. I og med at hjemmet vårt – og andres hjem var ubeboelig, ble vi innlosjert i Johanneskirken menighetshus på Møhlenpris. Det overnattet vi sammen med en rekke andre mennesker – menn i en sal – kvinner i en annen.

Pga de store skadene i leiligheten vår var den ubeboelig og vi måtte evakueres. Vi var heldig som hadde farmor på Hundvin, hvor jeg, Odny, og min bror Finn reiste til. De andre i familien mor, Inger, Jacob og Hildbjørg reiste til Krakhella i Ytre Sogn til familien der.

Utpå høsten 1944 var familien igjen samlet i Strandgaten i Bergen. Leiligheten var nå noenlunde beboelig.

1944 var et vondt år for familien, da vi mistet far i en ulykke på sjøen, så eksplosjonen og alt det andre som skjedde høsten 1944. Men tross alt vondt, så var vi heldige. Det var andre som hadde det mye verre.

Odney

Odney i konfirmasjonsstasen, 1944.
Ny kåpe, ny kjole (krisestoff), nye sko, ny kaninskinnsmuffe og ny hatt pyntet med kaninskinns. Bare hatten kostet kr 70 – en formue den gangen.
Foto: ukjent. I privat eie.